

Cæciliæ 2. a. Anno Concilij Tridentini
Sub Paulo 3. Anno 1546.

421 525

In sess. 6. de Justificatione fol. 6. pag. 2. sex articuli examinandi propriae fuerant, quos secundus hic fuit quae sunt cause iustificationis, hoc est, quid efficiat Deus, quid sequatur ex parte hominis, quibus aero fuit. Declarauit quid procedat, quid concomittatur, quid sequatur quam iustificationem.

In Congr. Theologorum die luna 23. Iunij fol. 5. pag. 2. in reponitione Theologorum ad 2um quicunx, hoc habebant ex parte nostra, requiri posse bonum motus voluntatis, et non resistere deo momenti. Et infra, ex parte hominis acquisitur, ut si proponimus, et non sepius negamus, ut alio in hanc sententiam

Cedam pag. 2. hoc referuntur. Quatuor doctores duo Augustianenses, iste Magistri Gregorii, et alius; item Magistri Gregorii Sermones Proclatationes, et Magistri Laurentii Ordinis Servorum. Dicentes lib. 1. art. 1. se habere mere passim, et nullo modo rebuisse ad iustificationem. Deinde subiungitur: Omnis igitur Theologi praetor illos quatuor, qui non cibentur sibi carnis libere locuti, Nam quodlibet liberum arbitrio discrepantia ceteris est.

Folio 10. pag. 2. ad quinimum, Respondent idem Theologi; 2um in iustificatione est gratia dei novens, cui sucedunt actus liberi arbitrii non causantes sed consequentes.

In Congr. generali die Mercurij 30. Junij proponitur articulus de iustificatione, diuisus in tres status fol. 11.
pag. 2. fol. 12. pag. 1. corives circa articulum de iustificatione recensentur, e quibus secundus est Post Adhuc peccatum lib. 1. art. 1. est res de solo malo, immo taliter sine reprehensione unius. In iustificatione regrediuntur solum omnia operari, nobis nichil cooperantibus, sed mere passim habentibus.

In Congr. generali die lunae 1. Iulij expopunt Iudei super articulis de iustificatione. interdum licet. et ex Primo libro R. D. Maceran. fol. 10. pag. 1. invenimus suam his Clementis Pagis verbis ejusdem 3. declaravit. Si quis sane audiens sermonem veri prophetae velio evipere, aut nolit ampliori onus eius, id est ne datur aitio, habet in sua potestate. Liberi non sumus arbitrii. Nam si hoc esset, ut audientes ea cum non habentes potestem aliud faciendi, quam audierant, vis erat quoddam naturae, per quam lib. 1. non eret ad alia migrare intemperie. Et alijs quoque sequuntur, satis ad rem. Et ibidem fol. 10. pag. 2. post multa ex saeculo hunc allata subiungit. Ex quibus colligit gratia præueniens, coadiuvans, et subsequens. lib. 1. art. 1. ipsius infidelis illuminatio, non relucens, sed prompte auxiliantis gratia dei. Et infra fol. 10. pag. 2. Ex parte hominis sequitur, quod per lib. 1. art. 1. non sensibatur illuminationi, et non sensibatur gratia dei.

In Congr. generali die Martis 6. Iulij invenimus dictum R. D. Jetteri in hac verba, quae habentur fol. 23. pag. 2. Deus vocat, monet, et trahit, modo quis vocationi, et trahi vocationi testinaciter, et obstinace non sensibat. Et fol. 24. pag. 1. Ex parte hominis sequitur quod divinae vocationi concessum prebeat, nec attractioni obstinatio resistat. Et infra. Pone auem hominem relucens divinae vocationi, cuius auxilio sensuere satis contineat.

ex eo quod habetur Proverb. i. Vocari, et conquisiti, extendi manum meam, et non fuit, qui audiret
et Matt. 23. Quoties volui congregare filios meos et universitatis. Et infra fol. 25. pag. 2. ex 5 Aug. In initio
narrationis salutis, deo misericordiae habemus, ut autem acquiescamus subiectio inspirationi nobis potatis est.

In Congr. generali die Veneris 9. Iulij R. D. Janizius in respondit fol. 23. pag. 2. opera facta post primis
item vocacionem, id est prius provenientem disponunt ad insiprationem, et homo bene potest, et non potest con-
tentus. Quorum verborum sensus est. Posset conservare, et non conservare potest. Et infra fol. 24. initio sic
respondit ad ea quo aduersus hanc sententiam obijci posseant. Spiritus Dei agitur, sicut spiritu cooperan-
te. Non est currentis, sed misericordis, sed principaliter. Ad Colos. 3. Deus operatus vobis est. Est aerum
quod mouet voluntatem, in nos potest operamus. Si dico, et laudare facit bonus iste P. Hoc ibi.

Iudem pag. 2. R. D. Petrus in hoc invenit alia, Deus in primis vocat nos, sed non cogit; neque nos coactos es-
tit; sed assidentes, quia non omnes qui vocantur iustificantur. vox illius Multi vocati, pauci electi.

In Congr. generali die Sabbati 10. Iulij, R. D. Bellarmino fol. 25. pag. 1. hoc. In interpretatione impij primus
Deus provenit per granum quendam qualiter vel favorem, vel auxilium, quo pulsat nostrum liberum arbitrium, quod
primo passus est habet, deinde ascensio, vel descendens.

In eadem Congr. fol. 46. pag. 1. R. D. Bellarmino ait. Cui quidem motus (sive vocatio) sapientia
pulsanti sequitur, quod ex parte nostra dicitur ascensus: sed quia hinc natura semper prouinciat malum,
non est qui faciat bonum, non est usq. ad unum, sine libido carniali caro continens spiritu repugnat,
restringit motus illi sanctus, nullus praestaretur ascensus, nisi pro illa, dispositione illa diuina prouinciat
et ita. et ascensum eius affinitatibus, ut liberatur nulla obscenitate, et sepeugnatio carnis libere et ex
aco huic motui amitteretur.

In eadem Congr. R. D. Britonensis fol. 48. pag. 2. Infidelis (ait) p. m. vocatur, et excitatur ad Deum, quin
eo infidelis carum facile appetatur. Si autem est infidelis cum multis moribus, difficulter surgit, et appa-
re, praeceps in potest, et non potest conservare; q. consensus, hoc a deo primo proveniat, in meo voluntariu-
m est in homine.

In Congr. generali die lunae 12. Iulij R. D. Calagurris fol. 48. pag. 2. Homo inguit misericordiam preme-
nitur a deo pro grata suo, quae p. m. excusat ad filium: huic autem vocacioni potest homo a deo daturus obe-
dire, et renunciare.

In eadem R. D. Caravini fol. 50. pag. 1. Deus ait p. m. mouet hominem, sed homo concurreat non ab ipso arte;
quia si homo voluerit acceptare gratiam, et se indignum eo reddet Deus illi, insuperat, similia habent.
fol. 51. pag. 1. ex Deo. Tertius Capitulum.

In Congr. generali die Martis 13. Iulij R. D. Generalis Criminis fol. 51. pag. 2. lib. m. rigido amb. non cogi-
tur

in a grā dei, mōno non pōt̄ copi; ḡia tñ in homine operatur, ut lib.⁹ arb.⁹ bene uelit; hoc tñ non
uoluit, sed nōs, et nōs quidam modo, adeo quod lib.⁹ arb.⁹ ex ipso velit, et agat.

Ad priem Congr. fol. 52 pag. i. dicitum T. D. Card. de Monse laudavit Patrum, quod docebat, ut p̄e
super hoc p̄. statu iustificationis suas suas dixerint.

In Congr. grāt̄ die Mercurij 14. July proponitur summa cōspicitionis Patrum in supradictis Congregationibus.
In quo fol. 53. pag. 2. habentur hōc uerba. Et parce hōis requiriunt quod diuīne vocatiōni cōsensum p̄abat,
et, nec renīcat: p̄t. n. homo relūctari diuīne vocatiōni. Et ibidem, hoc op̄um uarijs locis sacraꝝ litteraꝝ con-
firmatur. Et infra fol. 14. pag. i. ex illis verbis Aug. lib. de dogmatib., initium salutis nostre deo misericordia
hōmus, ut autem sequiāt̄nos salutiferaꝝ uocatiōni nob̄s p̄onibat̄ est. \oplus V. I. alio dñs cogit⁹ / pag. 50⁹.

Denique die 29. July 17. leuērum de iustificatione Tribus examinandum proponitur his verbis, quae cōfervantur:
fol. 51. pag. 2. Si quis dixerit ḡia hōne donari à deo datus homini, sine eo, ita ut quemadmodū non co-
operatur iustificati, sic libere non consentiat illi, quasi uelut exāmīne organū illam rāntam recipiat ha-
c et nō ipsam à deo p̄imū motu libere moueat, ut eam surgeat uelit, anathema sit, liberam n. arb.⁹ hōis
propter peccatum Adoe, ut alia genita non ita p̄ire de humano genere, ut à deo exibat̄, quemadmodū
si ipso libere dementire p̄at, et deo uolanti resistere, uita illud, vocari, et cenuiſi, uolui, et cenuiſi, sic
iuuenia deo qui uolauit, ut quā motu sua libertate non ualeat ad consentiendū uolanti, uolenti, pul-
lanti, invitanti. Nam Christus Iesus, qui totum hominem sanu fecit, non ab eo interrogauit cum. Vis sanu-
feci! Ut omnino cōdat impius ille error, quod dicitur lib.⁹ arb.⁹ post penitēt̄ est sūr sine uolū, et cōtagi-
re re. Hinc in sacris litteris magistris ad iustificatiꝝ apertio cordis et concordia ad Deum, nun̄ de nōne \oplus
Et infra post hoc dixerūt 2. propriaꝝ canonos proponuntur, ex quibus hoc canonis 3. verba refertur fol.
15. pag. 2. Si quis deo tangente et hominis per illuminationem, et motionem spiritus sancti dixit homi-
nem ipsam carquem exāmīne quoddam organū, ita diuīne illam motionem recipere, ut ea p̄suēt̄us
non possit libera sua uoluntate moueri, nec uolanti deo, ab excitanti cōsentire, et nō ad ~~obstinatio~~
iustificationis ḡia disponat ac p̄sparet, nōt̄ et; posse diuinare, anathema sit.

fol. 154. pag. i. quidam ex Theologis proponit, ut his verbis canonis 3. siue p̄sonae dimittat̄, addere:
et uocatiōni, quod idem aliq̄uis P̄es fol. 168. pag. i. dicerent dōlendum; Cōr. a. illa uerba cōcū-
ationi, nec dōlēt̄, nec cennit ad dōlēt̄, fortasse, ne illorū mōre qui uocat̄ ^{hōmē} alii uocatiōni dī-
senviā nō p̄sonē cōsidentur, aliquo modo faciem uideretur.

fol. 227. Propositorum fuit cap. v. de Justificatiꝝ his verbis declarat processio cuius facit⁹ initium in dōlēt̄ a
dei p̄ Christū Iesum p̄suēt̄us p̄a summēt̄ esse, hoc ab aliis uocatiōnēs ita ut sangenē deo cor hōis p̄-
mittat̄ et illuminat̄ reg hōmo ip̄e uelit omnino agere, inspirationem illam recipere, nec sine p̄a dei mo-
uere, sed ad iustitiam libera sua uolēt̄ posse.

Dic. i. Nonēt̄ miser Censuras à Patrib. consideratas in hac cap. v. fol. 269. pag. 2. initio, hōc est à grāt̄ con-

^{alio} uentu proponit: Circa illa uerba, inspirationem illam recipiat, addatur quam in it no rei gressu in po-
testate sua est. De infra fol. 267. pag. 2. circa canonem 3^m. (nil deat)

*Idem proponit ut adduceretur, si uno et dissentire potest. Nam in canone 3º qui habetur fol. 23r. est et non
illo verba, dissentire si uelit.*

Jusfa fol. 276. pag. 2. Proponitur decretum de inscriptione denovo reformatus, et in eius casu. fol. 276. pag. 2.
additio sunt illa verbis. cuique qui, ^{et} illam subiugere potest. quia Aeguminaten addi possulauerat.

Intra in ult. decret. fol. 309. pag. i. addicuntur Canonis & verba illa neque post dissensio*n*e si uelio. et uay
additio ad cap. v. et canonem q. m. solas concilij sententia probata habeantur in codicem Concilij epis. excuso.

Ex his ligat Cone^m non eam et membra, sed consilium, et curare de pueris contumaciam hanc, ut de votis
zemi officii sci uocatori dissentire, eique resistere, ac divinam inspirationem sciencere. Cius, partim affirmantem
a Latibus Conulij definitionem, et edito deinceps omnibus respondere fuisse, cangkan cum se filie uiderem
eam. quae Conulij definitio Patrum Societatis iste est. Illud potius animaduersione signum est, nullo
ex toti Tribus Conulij eam inde accersisse, vel indicasse, quo locutus physica aliquia prodescenderat, aut
proemotus pietas sci puericentem ita votum humanam determinasse, ut illa postea voluntas dissentire negaretur,
aut resistere, aut eam abijere. quia potius venenari omnes secundum voluntatem pueri puericentem ut ex sue
proditis combat posse resistere, renire, dissentire, non consentire, reluctari, abijere, et cenuere pueri
uerant. Patres autem Cone^m logui de auxiliis officiis, ex corporiis suis est, quod ea pro hominum licet posse
uersenire deo vocanti, ab ipsa disponi, ut iustificatio consequatur. Sed illos logui in sensu complicito, ad
demonstraverunt, quod de vocati, et pia puericente in homine altera existens agunt, cui homo cibis pro-
fit, et disservit. Verba autem ab ipsi asuropata, nimis, renire, abijere, dissentire, resistere, reluctari
ex proprio suo notione secundum componitum involvunt, licet ostendimus in memoriali,
quod cum his S. V. et certemus. Ita audiit quod noluit Cone^m illa uerba, communia uocatori, deinceps
disagere, quod contraire sint favore aliquo modo videbantur. approbante autem illa uerba, quibus qui
deum et abijere potest, et pot dissentire si uelit; quibus uerbis suam, quam uenter Patres Societatis defi-
nit: quod et in Conulio typis excesso habentur.

¶ supra pag. secunda anno 8. Tunc die 24. Iulij, sic adde; In congrag^e Gene^a die sabbati 17. Iulij R.
D. Angelular. fol. 63. pag. 2. sic ait, gratia Deo mouente et promouente ad ultiora, scissa n'
mouebit voluntatem. / In congreg^e Gen^a die luna. 19. Iulij R. D. s^t Marci. fol. 73. pag.
2. ita habet; nos conseruamus in iustitia media regia Dei, nostra concurrante voluntate, ex
qua bona opera provenient. si cadat iustus, resurgit si vocacioni Dei non reniens exticuit.

^x Haec oīa fidelit' contulit usq; transcripsit ex actis comitū p̄fuit P. Villalp^d socius dūcimini illi S. m-
et aule Vag^p socius, q̄mib; cib; et uigias fecit, et Romam in adib; Cant^d Capit^d Barniū videlicet cum Comitū p̄fuit et ex p̄
Savony p̄fuit usq; ad S: ex his h̄i quā ex claffine, transcripsi curauit et dūcimūt ut ipso geruntūt affectans e gen: sc: anno 1615.

Geo. Hemlock,